

В і д г у к

офіційного опонента на дисертацію Федотова Олексія Павловича за темою: «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика», подану на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Актуальність теми дисертаційного дослідження. У світлі глобалізаційних процесів особливого значення набуло питання забезпечення економічної самостійності нашої держави, у зв'язку з чим постала об'єктивна необхідність переосмислення загальних проблем здійснення державної митної справи.

Результативність діяльності держави у сфері захисту митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі, захисту внутрішнього ринку, розвитку економіки України та її інтеграції до світової економіки безпосередньо залежить від рівня дієвості системи суб'єктів здійснення державної митної справи. Однак, на жаль, у сучасних умовах державотворення питання розбудови оптимально скерованої та ефективно спроможної системи суб'єктів здійснення державної митної справи досі залишаються невирішеними. Це обумовлено тим фактором, що сфера державної митної справи існує в умовах постійних змін зовнішнього та внутрішнього середовища, а процес досить швидких трансформаційних змін законодавства України з питань державної митної справи сприяє прояву все нових негативних тенденцій у реформуванні державної митної справи.

Беззаперечно, на шляху інтеграції України до європейського політичного, економічного та правового простору у сферу державної митної справи було впроваджено чимало новацій, нововведень та інших рамкових стандартів. Однак, як свідчить практика, не можна механічно впроваджувати зарубіжний досвід у сферу державної митної справи. Необхідно враховувати не лише позитивні аспекти, а й негативні наслідки правового регулювання подібних процесів, що мають місце в діяльності зарубіжних країн.

Крім того, всі інновації та ініціативи операційного та функціонального реформування сфери державної митної справи повинні ґрунтуватися на єдиному збалансованому підході до правотворчості та правозастосування у сфері державної митної справи, а також на комплексних та системних методах. У протилежному випадку здійснюване на сучасному етапі реформування сфери державної митної справи не тільки не принесе позитивних зрушень, а й поставить під загрозу існування єдиної системи митних органів та принципу єдиного порядку переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України.

У контексті наведеного усі напрацювання вчених-теоретиків та практиків митної діяльності, які безпосередньо спрямовують свої зусилля на підвищення рівня функціонування сфери державної митної справи, є актуальними, важливими та витребуваними. Водночас, одним із суттєвих проблемних питань залишається питання розробки цілісної науково-обґрунтованої адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи як теоретико-методологічної основи правового регулювання процедур здійснення державного управління у митній сфері. Адже саме питання формування адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи у вітчизняній правовій науці належної уваги з боку вчених не одержали. Крім того, реалізація адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи у такому вигляді, як її на теперішній час намагаються інтерпретувати у норми законодавства України з питань державної митної справи, виявляється цілком некоректною щодо існуючих реалій сьогодення. А відсутність єдиного бачення форм та методів реалізації перетворень у сфері державної митної справи та кінцевих результатів таких перетворень заважає розробці найоптимальнішої моделі здійснення державної митної справи. Необґрунтоване ж порушення архітекτονіки сфери державної митної справи є загрозою для системи митного регулювання та, передусім, для митних інтересів та митної безпеки України.

Тому в умовах сьогодення питання формування єдиної стратегії здійснення перетворень у сфері державної митної справи, з огляду на прояв значної кількості негативних тенденцій реформування сфери державної митної справи, потребує нагального вирішення. У зв'язку з чим практичні положення дисертаційного дослідження Федотова О.П. на тему «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика» є актуальними та своєчасними.

Ступінь обґрунтованості наукових положень висновків та рекомендацій. Автор, обравши в якості предмету дослідження адміністративно-правову концепцію здійснення державної митної справи, цілком обґрунтовано акцентує увагу на таких ключових аспектах: інституційне забезпечення здійснення державної митної справи; трансформація державної митної справи як складової зовнішньоекономічної діяльності; новітня конструкція структури органів та підрозділів митного спрямування Державної фіскальної служби України; становлення та оформлення концепції державної митної справи у вітчизняній правовій науці; особливості утворення митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України; нормативна складова реорганізації та ліквідації митниць Державної фіскальної служби України; оптимізація та модернізація митниць як територіальних органів Державної фіскальної служби України; технологія кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України; наукова рефлексія функцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України та процедур, спрямованих на здійснення державної митної справи; значення митного контролю як важливого інструменту реалізації митної політики держави; впровадження системи аналізу та оцінки ризиків як методологічної основи здійснення митного контролю; механізми здійснення митних процедур при митному оформленні товарів; режим «вільної практики» як пріоритетний напрямок організаційного розвитку митних процедур; концепція контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну

територію України; запровадження преференційного торгового режиму в Україні; сучасні тенденції та перспективи модернізації державної митної справи на шляху до Європейського Співтовариства.

Крім того, ступінь обґрунтованості наукових положень висновків та рекомендацій визначається застосуванням сучасної багаторівневої методології юриспруденції та базується на науково-теоретичному аналізі широкої джерельної бази – нормативно-правових актів, наукових праць вітчизняних та зарубіжних фахівців, переосмисленні існуючого досвіду реалізації, а також використанні автором широкого комплексу наукових методів пізнання. Вдало використовуючи діалектичний, історико-правовий, логіко-семантичний, формально-логічний, структурно-функціональний, порівняльно-правовий та компаративний методи, а також методи моделювання, аналізу, синтезу, узагальнення, аналогії, спостереження, опису, порівняння, індуктивного узагальнення, нормативно-логічного аналізу, автор чітко окреслює зміст та структуру адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Зміст дисертаційного дослідження свідчить про те, що дисертант досяг поставленої мети: на основі комплексного аналізу теоретичних напрацювань та норм чинного законодавства України з питань державної митної справи розробив теоретичні основи та визначив особливості формування і практичної реалізації адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, та сформулював на цій основі науково обґрунтовані пропозиції, рекомендації, спрямовані на визначення напрямків модернізації державної митної справи та удосконалення законодавства України з питань державної митної справи.

Наукова новизна і практична значущість одержаних результатів. Дисертаційне дослідження Федотова О.П. на тему «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика» є першим у вітчизняній адміністративно-правовій та митно-правовій науці дослідженням, присвяченим питанням теорії та практики адміністративно-правової концепції

здійснення державної митної справи, в якому представлено теоретичне обґрунтування адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

У результаті здійсненого дослідження сформульовано ряд нових наукових положень та висновків, запропонованих особисто автором:

- запропоновано поняття «адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи» як теоретико-методологічна основа правового регулювання процедур здійснення державного управління у митній сфері, яка містить у собі: головний задум, систему керівних принципів, сукупність погоджених цілей та заходів модернізації митної справи, заплановані індикатори результату та індикатори успіху концепції;

- запропоновано використання універсального поняття «органи митного спрямування Державної фіскальної служби України» для визначення суб'єктів безпосереднього здійснення державної митної справи з метою оптимізації та усунення протиріч у митному законодавстві, що виникають під час інституційних реформ у цій сфері;

- здійснено розмежування понять «оптимізація» митниці як процесу забезпечення ефективного функціонування організаційно-штатних структур митниць Державної фіскальної служби України та «модернізація» митниці як процесу розвитку об'єктів митної інфраструктури, їх технічного переоснащення, забезпечення матеріальними цінностями, а також впровадження на нормативно-правовому рівні новітніх правових норм та вимог;

- охарактеризовано технологію кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, включаючи особливості застосування таких заходів, як «ротація», «переведення» та «однорівневе переміщення» посадових осіб;

- запропоновано класифікацію адміністративних процедур, що здійснюються органами митного спрямування Державної фіскальної служби України при виконанні покладених на них законодавством функцій;

– охарактеризовано правові аспекти запровадження статусу уповноваженого (схваленого) експортера до сфери державної митної справи та визначено особливості його впливу на порядок здійснення митного контролю та митного оформлення.

Виходячи зі змісту отриманих наукових результатів, вони відзначаються і науковою новизною, і практичним значенням, так як автором сформульовано конкретні пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України з питань державної митної справи, спрямовані на удосконалення правових основ адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що сформульовані в дисертаційному дослідженні положення, зроблені узагальнення, висновки та пропозиції мають загальнотеоретичне та прикладне значення для науки адміністративного права і процесу, митного права, правотворчої діяльності та практики діяльності органів митного спрямування Державної фіскальної служби України.

Результати дослідження можуть бути використаними, по-перше, в науково-дослідницькій сфері – для подальшого розгляду проблем правового регулювання адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи. По друге, у правотворчій діяльності – при реформуванні законодавства України з питань державної митної справи, а також при підготовці змін та доповнень до Митного кодексу України, інших нормативно-правових актів із питань державної митної справи з метою удосконалення та усунення прогалин і протиріч у сфері державної митної справи. По-третє, у правозастосовній діяльності – для поліпшення та удосконалення практичної діяльності у сфері державної митної справи, підвищення ефективності діяльності органів митного спрямування Державної фіскальної служби. Крім того, результати дослідження можуть бути використаними й у навчальному процесі – при підготовці підручників та навчальних посібників із курсів: «Адміністративне право», «Адміністративний процес», «Митне право», «Адміністративні процедури», «Міжнародне митне право», а також при розробці спецкурсів у процесі

навчання фахівців державної митної справи, при підготовці дисертаційних робіт та монографічних досліджень із питань державної митної справи.

Оцінка змісту дисертації. Знайомство з дисертаційним дослідженням Федотова О.П. свідчить про те, що дисертант не лише всебічно розкрив у роботі поняття та структуру адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, але й запропонував сучасні підходи до з'ясування її особливих характеристик. Структура дисертаційного дослідження побудована таким чином, що дозволяє послідовно розглянути основні аспекти проблематики розробки цілісної науково-обґрунтованої адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Автор досить обґрунтовано критикує положення чинного законодавства України з питань державної митної справи, дискутує із приводу наукових думок, проте ця критика та дискусія дозволяє углядіти тенденції розвитку законодавства України з питань державної митної справи та юридичної науки, глибше зануритися в суть досліджуваних категорій.

Дисертаційне дослідження, яке за своєю суттю є серйозним аналітичним твором, написано зрозумілою і доступною мовою.

Розділ 1 «Теоретико–методологічні засади становлення та розвитку концепції здійснення державної митної справи» має, здебільшого, теоретичне прямування та розкриває стан наукових досліджень адміністративно–правової концепції здійснення державної митної справи у вітчизняній правовій науці.

Слід відзначити зроблений автором ґрунтовний аналіз динаміки інституційного забезпечення здійснення державної митної справи та сучасних тенденцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, який дозволив автору встановити, що пошук найоптимальнішої моделі управління державною митною справою проводиться без додержання адекватного модульного реформування, а шлях розроблення та впровадження комплексних, системних, стратегічних програм загального розвитку не дає

змоги відійти від двохзначної казуїстики в контексті тлумачення законодавчих, нормативно-правових актів з питань державної митної справи (підрозділ 1.1).

Дослідження особливостей трансформації державної митної справи як складової зовнішньоекономічної діяльності держави та концептуальних засад формування поняття «державна митна справа» в умовах становлення України як суверенної держави надало змогу розкрити проблему доктринальних інтерпретацій поняття «державна митна справа». Крім того, автором акцентовано увагу на тому факті, що на теперішній час в Україні державну митну справу у найрізноманітніших формах у межах своїх повноважень здійснюють усі ланки системи органів та підрозділів, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України, однак митна специфіка для органів та підрозділів, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України, здійснюється ними тільки у симбіозі з комплексним переліком та змістом їх основних завдань, функцій та процедур, що закріплені за ними відповідно до вимог Податкового та Митного кодексів України.

Слід також відзначити авторські визначення понять державна митна політика – це урядові концепції, плани з їх реалізації із зазначеними заходами та інший правовий інструментарій, що розробляється, впроваджується й втілюється у сферу державної митної справи за її концептуальними напрямками; державна митна справа – це діяльність (службові етапи, дії, операції, рішення, у разі здійснення яких реалізується державна політика у сфері державної митної справи) органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, що діють за єдиним призначенням та за єдиним напрямом з метою виконання покладених на Державну фіскальну службу України завдань з питань державної митної справи; та запропоноване автором поняття «органи митного спрямування Державної фіскальної служби України» для означення суб'єктів безпосереднього здійснення державної митної справи (підрозділ 1.2).

При дослідженні новітньої конструкції структури органів та підрозділів митного спрямування, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України, автором запропоновано поняття «концепція організаційної

системи Державної фіскальної служби України» – це концептуальна будова багаторівневої системи фіскальних органів, сукупність якої становить відомче різноманіття організаційно-штатних (структурних) підрозділів цих органів, що впорядковані між собою на основі службової та виконавської компетенції, визначеної законодавством України з питань державної податкової та митної справи.

Досить цікавим є проведений автором поділ організаційної системи Державної фіскальної служби України за двома структурними рівнями (центральный та регіональний), поділ структури органів Державної фіскальної служби України за трьома ланками: структури апарату Державної фіскальної служби України, спеціалізовані підрозділи та департаменти Державної фіскальної служби України з їх особовим складом; структури територіальних органів Державної фіскальної служби України, що діють в межах областей (регіонах) України або на всій території України; та структури органів Державної фіскальної служби України у районах, містах, районах у містах областей (регіонах) України), а також проведений автором поділ структурних рівнів системи підрозділів та органів митного спрямування Державної фіскальної служби України: підрозділи митного спрямування апарату Державної фіскальної служби України (департаменти митного спрямування апарату Державної фіскальної служби України як головні підрозділи зі спрямування і координації діяльності митниць Державної фіскальної служби України); територіальні органи митного спрямування Державної фіскальної служби України (митниці та митні пости) (підрозділ 1.3).

Необхідно відзначити, що позитивним аспектом роботи є той факт, що при аналізі питань становлення та оформлення концепції державної митної справи у вітчизняній правовій науці, автором проаналізовано сутність понять «концепція», «адміністративно–правова концепція», «концепція державної митної справи», «концепція здійснення державної митної справи» та «концептуальність» та встановлено, що адміністративно–правова концепція здійснення державної митної справи як головний задум, конструктивний

принцип та теоретико-методологічна основа сфери державної митної справи є одним із визначальних чинників забезпечення глибокої модернізації та підйому національної економіки, всілякого сприяння загальному росту конкурентоспроможності нашої держави.

Особливий інтерес представляє авторське визначення поняття «заплановані індикатори результату та індикатори успіху» адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, під якими автор розуміє підвищення ефективності, консолідацію діяльності, впровадження новацій, виконання запланованих показників по господарським, юридичним, фінансовим, перевірочним, контролюючим, ІТ-інформаційним, кадровим напрямам здійснення державної митної справи, які тим або іншим чином можуть впливати на розвиток окремих державних секторів (підрозділ 1.4).

Розділ 2 «Правові основи утворення, реорганізації та ліквідації митниць: теоретичні та практичні аспекти» присвячено аналізу правових основ та процедур утворення, реорганізації та ліквідації органів митного спрямування Державної фіскальної служби України в контексті оптимізації та модернізації інституційної основи державної митної справи, а також аналізу новітньої технології кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України.

Досить ґрунтовно автором розкрито правові аспекти утворення митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України. Крім того, автором доведено, що проблема невизначеності та розпливчасті юридичного закріплення завдань митниць як безпосередніх суб'єктів здійснення державної митної справи є одним із найслабших місць організації та діяльності митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України (підрозділ 2.1).

Досить ґрунтовним та цікавим з точки зору практичних аспектів реорганізації та ліквідації митниць Державної фіскальної служби України є запропонований автором орієнтовний План заходів реорганізації та ліквідації

митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України з детальним викладенням етапів їх здійснення.

Крім того, автором встановлено, що поняття створення (порядку створення) та припинення (порядку припинення) митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України пов'язані між собою, так як кожне з них має процедурні аспекти, в кожному з них проявляється особливість правового статусу митниці як територіального органу митного спрямування Державної фіскальної служби України, який у зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на Державну фіскальну службу України (підрозділ 2.2).

Заслугує уваги висновок автора про те, що подальша цілеспрямована, потужна, діюча на постійній основі модернізація та оптимізація митниць Державної фіскальної служби України повинна здійснюватися зважено та з належним обґрунтуванням критеріїв доцільності. Тільки в такому разі модернізація та оптимізація митниць Державної фіскальної служби України надасть митницям суттєву можливість генерувати позитивний ефект від діяльності при виконанні завдань, покладених на них згідно з їх цільовим призначенням (підрозділ 2.3).

Розділ 3 «Новітня парадигма організації та здійснення митних процедур: концептуальні засади спрощення» присвячено характеристиці митного контролю як важливого інструменту реалізації митної політики держави, специфіки впровадження системи аналізу та оцінки ризиків як методологічної основи здійснення митного контролю, механізмів здійснення митних процедур при митному оформленні товарів, правових аспектів та тенденцій запровадження режиму «вільної практики» як пріоритетного напрямку організаційного розвитку митних процедур, а також дослідженню особливостей та проблемних аспектів концепції контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну територію України.

Автором встановлено, що кожна із функцій, здійснюваних органами

митного спрямування Державної фіскальної служби України, симбіює у собі певний масив процедур, спрямованих на реалізацію тієї чи іншої функції. В свою чергу, кожна із процедур, спрямованих на реалізацію функцій органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, є системою встановлених обов'язкових правил, закріплених нормами законодавства України з питань державної митної справи. Такі правила є основою створення умов для ефективної реалізації функцій органів митного спрямування Державної фіскальної служби України. А тому упорядкування діяльності органів митного спрямування Державної фіскальної служби України та нормативне закріплення такої діяльності через відповідні процедури є необхідною умовою підвищення ефективності та якості роботи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, забезпечення належного виконання їх повноважень, задач та функцій. У зв'язку з чим акцентовано увагу на тому, що ефективна реалізація функцій органів митного спрямування Державної фіскальної служби України залежить від правового наповнення таких функцій процедурними нормами (підрозділ 3.1).

Особливої уваги заслуговує висновок автора про те, що незважаючи на той факт, що система митного пост-аудиту займає одне з провідних місць при застосуванні системи аналізу та управління ризиками, одним із невирішених проблемних питань у державній митній справі є відсутність серед функцій митниць Державної фіскальної служби України функції зі здійснення митного пост-аудит контролю. При цьому, таку праву норму закріплено у Митному кодексі України, однак на практиці ця функція стала прерогативою органів та підрозділів податкового спрямування Державної фіскальної служби України (підрозділ 3.2).

На підставі аналізу законодавчих і відомчих актів автором встановлено, що незважаючи на широке застосування терміну «вільна практика» – міжнародні законодавчі нормативно-правові акти не надають визначення даного поняття, в законодавстві ж України з питань державної митної справи також відсутнє тлумачення терміну «вільна практика», хоча воно активно оперує цією

правовою категорією. У зв'язку з чим заслуговує уваги авторське визначення поняття «вільна практика» – необхідний захід щодо полегшення міжнародного морського судноплавства й запобігання невинуватених затримок суден, осіб і власності на борту, який передбачає заходження судна закордонного плавання у порт та початок вантажних операцій без участі комісії на борту судна за рішенням уповноважених здійснювати відповідний контроль державних органів, що приймається на підставі відомостей, отриманих до прибуття судна, відповідно до Конвенції про полегшення міжнародного морського судноплавства 1965 року (підрозділ 3.5).

Дослідження концепції контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну територію України, дало змогу автору встановити, що органи митного спрямування Державної фіскальної служби України при здійсненні митних формальностей щодо контролю митної вартості товарів відходять від загальних принципів та завдань електронного документообігу та запроваджують додаткове листування з питань контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну територію України. Крім того, автором досліджено поняття «орієнтовані показники митної вартості товарів», які ввозяться (імпортуються) на митну територію України та «індикативна ціна товару» та проведено їх розмежування (підрозділ 3.6).

Розділ 4 «Кроки поступу державної митної справи до європейського співтовариства» присвячено характеристиці механізму надання Україні з боку Європейського союзу автономних торгових преференцій та сучасних тенденцій та перспектив модернізації державної митної справи на шляху до Європейського Співтовариства.

Автором досліджено питання концепції «походження товарів» з України і методів адміністративного співробітництва як вимоги доступу українських товарів на ринок Європи. Крім того, автором досить ґрунтовно розкрито процедуру видачі органами митного спрямування Державної фіскальної служби України сертифікатів з перевезення товару EUR.1 як підстави надання Україні з

боку Європейського Союзу автономних торгових преференцій, метою яких є зменшення або скасування митних зборів Європейського Союзу на товари, що походять з України (підрозділ 4.1).

Заслужують уваги окреслені автором тенденції розвитку державної митної справи, а також проблемні аспекти модернізації державної митної справи на шляху до Європейського Співтовариства (підрозділ 4.2).

Зауваження і дискусійні положення. Надаючи високу оцінку усім продуктивним висновкам та пропозиціям дисертаційного пошуку, хотілось би відзначити зауваження до окремих тематичних моментів дисертаційного дослідження:

1. Хотілося б почути позицію автора щодо співвідношення понять «адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи», «концепція правового регулювання порядку утворення та реорганізації органів митного спрямування Державної фіскальної служби України» «концепція правового регулювання технології кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України» та «концепція правового регулювання митних процедур»?

2. Говорячи про принцип територіальності митниць Державної фіскальної служби України, автор оперує поняттями «зона діяльності», «зона відповідальності», «територія службового обслуговування» та «територія службової відповідальності » митниць Державної фіскальної служби України (стор. 68–69). Потребує уточнення позиція автора відносно співвідношення зазначених понять.

3. Розглядаючи основні ланки організаційної структури митниці Державної фіскальної служби України, автор зазначає, що на теперішній час у зв'язку з реорганізаційними процесами сфери державної митної справи зі структури митниць було виключено підрозділи митної варті або підрозділи з аналогічною функцією, наявність яких допомагала забезпечити здійснення заходів, пов'язаних із виявленням, розкриттям, припиненням, профілактикою порушень

законодавства України з питань державної митної справи тощо (стор. 77 дисертації). Яким чином на даний час вирішується зазначене питання?

4. Якими є умови застосування до посадової особи митниці Державної фіскальної служби України ротації або однорівневого переміщення?

5. На нашу думку, надаючи авторське визначення поняття «вільна практика» (стор. 271), автору слід було б акцентувати увагу не тільки на суднах закордонного плавання, а й на інших транспортних засобах.

6. На стор. 306–308 дисертаційного дослідження автором розкрито правила кумуляції походження товарів з України, а також види кумуляції. Які види кумуляції застосовуються на практиці в Україні?

Проте, як видно з наведених зауважень та побажань, вони не можуть вплинути на загальне вельми позитивне враження від дисертаційного дослідження Федотова О.П.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам.

Дисертація Федотова О.П. підготовлена на високому професійному рівні з використанням сучасних досягнень правової науки, є завершеною та самостійною науковою працею, що містить не захищені раніше положення, в якій автором отримано нові науково обґрунтовані результати в галузі адміністративного та митного права, що у сукупності вирішують важливе наукове завдання розробки цілісної адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Дисертація ґрунтується на глибокому системному аналізі законодавчих та інших нормативних актів, спеціальної наукової літератури, відзначається високим науково-теоретичним рівнем, глибиною розробки наукової проблеми, новизною підходу до вирішення поставлених наукових завдань і обґрунтованістю сформульованих практичних рекомендацій.

Робота повністю відповідає спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Результати дослідження висвітлено у 29 статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях, що входять до затвердженого переліку, із них: 2 –

у співавторстві та 6 у зарубіжних наукових виданнях. Актуальність та ґрунтовність виконаного дослідження підтверджується апробацією на 19 міжнародних науково-практичних конференціях.

Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації.

ВИСНОВОК: Дисертація «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика» відповідає вимогам ДАК МОН України до дисертацій, поданих на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук, а також п. 10 «Порядку присудження наукових ступенів та присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор – Федотов Олексій Павлович на підставі прилюдного захисту заслуговує на присудження наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент,

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри адміністративного
права та адміністративної діяльності
Національного юридичного
університету ім. Ярослава Мудрого

В.Я. Настюк

Підпис	<i>Настюк В.Я.</i>
Засвідчую	<i>[Signature]</i>
Нач. ВК	<i>[Signature]</i>
« <i>24</i> » <i>09</i> <i>2016</i> р.	